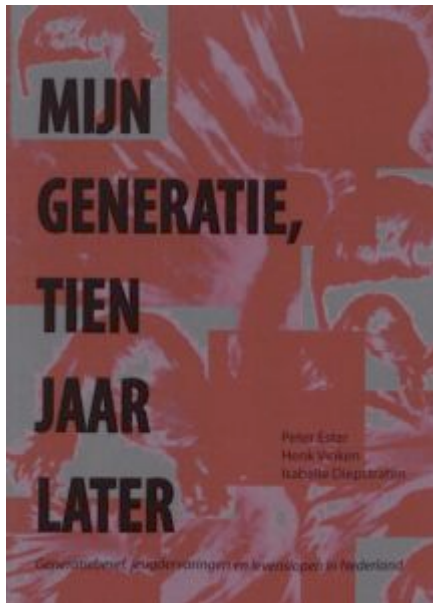

Mijn generatie, tien jaar later. Generatiebesef, jeugdervaringen en levenslopen in Nederland

*Verder niets, er zijn alleen nog een paar dingen
die ik houd omdat geen mens er iets aan heeft
dat zijn mijn goede jeugdherinneringen
die neem je mee zolang je verder leeft*
– Boudewijn de Groot

“Mijn generatie liet zich meer leiden door kerk en politiek en werd daardoor minder zelfstandig”, “In mijn generatie was er voor vrouwen geen pensioen en moest je ophouden met werken als je trouwde”, “In mijn generatie kon het niet op, er was werk genoeg en overal kreeg je subsidie voor”, “Mijn generatie heeft het moeilijk gehad om aan de slag te komen”, “Wat mijn generatie typeert is die enorme vrijheid die we hadden. Je mocht alles onderzoeken”. Dit zijn uitspraken van mensen uit verschillende generaties. Uitspraken die voor velen herkenbaar zijn. Ze suggereren dat personen uit een zelfde generatie gemeenschappelijke ervaringen hebben. Veelal gaat het om ervaringen uit de jeugdjaren die een blijvende indruk achterlaten en een stempel drukken op een generatie. Ervaringen die de lotgevallen van een generatie ook na de jeugdperiode tekenen.

Inhoudsopgave

[Inleiding](#)

[1. Theorie over generaties](#)

[2. Jeugdijaren van generaties](#)

[3. Onderzoek naar generaties](#)

[4 .Onderwijs](#)

[5. Arbeid](#)

[6. Cultuur](#)

[7. Politiek](#)

[8. Toekomst](#)

[Epiloog](#)

[Literatuur](#)

Mijn generatie, tien jaar later verscheen in 2008 bij Rozenberg Publishers. ISBN
978 90 361 0099 1